

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kpkf.VII.45.016/2025/4.

A tanács tagjai: Dr. Magyarfalvi Katalin a tanács elnöke

Dr. Cséffán József előadó bíró

Dr. Varga Zs. András bíró

Dr. Szilas Judit bíró

Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

Felperesi jogi képviselő: Juhász Ügyvédi Iroda
eljáró képviselő: Dr. Juhász Ádám ügyvéd
(felperesi képviselő címe)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
(alperes címe)

Alperesi jogi képviselő: Dr. Szebenyei Zsolt kamarai jogtanácsos

A per tárgya: egészségbiztosítási ügygel kapcsolatos közigazgatási jogvita bírósági felülvizsgálata

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Az elsőfokon eljáró bíróság neve: Fővárosi Ítéltábla

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 2.Kpkf.751.109/2024/6.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.751.109/2024/6. számú végzését helybenhagyja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes táppénz iránti kérelmét a társadalombiztosítási kifizetőhely 2023. október 9. napján kelt 240/304/2023 számú határozatával elutasította. A felperes a határozattal szemben keresetlevelet terjesztett elő a Fővárosi Törvényszéknél.

[2] A Fővárosi Törvényszék elrendelte a keresetlevél áttételét a Pécsi Törvényszékhez. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy a felperes nem a P20-20-01. számú „űrlap fellebbezés/bíróági meghagyással szemben ellentmondás előterjesztéséhez” nyomtatványon, hanem a P23-20-02. számú „űrlap egyéb beadvány benyújtásához” szolgáló nyomtatványon terjesztette elő a fellebbezését, ezért az iratokat visszaküldte a Fővárosi Törvényszékhez.

[3] A Fővárosi Törvényszék 109.K.701.178/2024/9. számú végzésével a felperes áttételt elrendelő végzés elleni fellebbezését visszautasította a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 102. § (1) bekezdés d) pontja, a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet (a továbbiakban: Büsz.) 75/C. § (2b) bekezdése, valamint az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési tv.) 9. § (4) bekezdése alapján.

[4] A felperes a végzés ellen fellebbezést, egyidejűleg igazolási kérelmet is előterjesztett, az Ítéltábla 2.Kpkf.751.109/2024/4. számú végzésével az igazolási kérelmet, mint alaptalant elutasította a Kp. 36. § (1) bekezdés g) pontja, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 150. § (1) bekezdése, 151. § (2) bekezdése, 153. § (1) bekezdése, az E-ügyintézési tv. 9. § (4) bekezdése és a Büsz. 75/C. § (2b) bekezdése alapján.

[5] A felperes jogi képviselője a végzéssel szemben a P23-22-02 „Űrlap egyéb beadvány benyújtásához” elnevezésű nyomtatványon terjesztette elő fellebbezését.

A Fővárosi Ítéltábla végzése

[6] Az Ítéltábla 2.Kpkf.751.109/2024/6. számú végzésével a felperes fellebbezését a Kp. 29. § (1) bekezdése, 102. § (1) bekezdés d) pontja, Pp. 608. § (1) bekezdése, a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Dáptv.), a Büsz. 75/C. § (2b) bekezdése, valamint a Kpkf.VI.39.376/2022/2., Kpkf.II.39.192/2022/2., Kpkf.IV.39.176/2022/2., Kpkf.V.35.035/2022/2. számú kúriai döntések alapján visszautasította. A végzés indokolásában foglaltak szerint az elektronikus kapcsolattartásra kötelezett felperes jogi képviselője a fellebbezést elektronikus úton terjesztette elő, azonban annak benyújtásához nem az arra szolgáló P20 azonosítójú űrlapot vette igénybe, hanem a P23

azonosítójú, „Űrlap egyéb beadvány benyújtásához” nyomtatványt, a fellebbezését nem a jogszabályban előírt módon nyújtotta be.

A fellebbezés

[7] A felperes a végzéssel szemben fellebbezést terjesztett elő, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését, az eljáró bíróság igazolási kérelmet elutasító végzésével szemben előterjesztett fellebbezésének a Kúriához felterjesztésére kötelezését a Kp. 102. § (1) bekezdés d) pontjában, a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseiben és 349. § (1) bekezdésében, az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkeiben foglaltak megsértésére hivatkozva. Fellebbezésében az igazolási kérelmét megalapozó körülményeket, az igazolási kérelmet elutasító végzés érdemével kapcsolatos jogi álláspontját, illetve azt adta elő, hogy álláspontja szerint az Ítéletábra a fellebbezést visszautasító végzésében megsértette a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseiben és 349. § (1) bekezdésében foglaltak szerinti indokolási kötelezettségét. Ebben a körben előadta, hogy a bíróság nem jelölte meg, hogy milyen jogszabályi rendelkezés rögzíti azt, hogy a közigazgatási eljárásokban meghozott végzés elleni fellebbezésnél a P20 számú űrlap használata kötelező, és ennek használata elmulasztása esetén a fellebbezést vissza kell utasítani. Hivatkozott továbbá arra, hogy az Ítéletábrának másik tanácsa egy a P23-22-02 számú űrlapon benyújtott fellebbezést érdemben elbírálta.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

[9] A Kúria a fellebbezést a Kp. 112. § (3) bekezdés folytán alkalmazandó, a 99. § (3) bekezdése szerint irányadó 108. § (1) bekezdésben foglaltakra tekintettel kizárólag a felperesnek a 2.Kpkf.751.109/2024/6. számú végzéssel szemben előterjesztett fellebbezése keretein belül bírálta el, a felperesnek az igazolási kérelmet elutasító 4. számú végzéssel szemben előterjesztett fellebbezésében foglaltakat (a Pp. 150. §, 151. §, 153. § megsértését), amely az igazolási kérelmet elutasító végzés érdemére vonatkozik, nem vizsgálhatta.

[10] A Kúria megállapította, hogy az Ítéletábra érdemben helytálló döntést hozott, az irányadó jogszabályok helyes értelmezése, illetve a követendő kúriai gyakorlat alapján a rendelkezésre álló adatokból megalapozott következtetést vont le arra nézve, hogy a felperes elektronikus úton, de nem a jogszabályban meghatározott módon terjesztette elő fellebbezését, ezért azt vissza kellett utasítania.

[11] A Kúria a fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben azonban rámutat, hogy a Kp., a Pp., a Dáptv., valamint a Büsz. fellebbezett végzésben idézett rendelkezéseiből következően, illetve arra tekintettel, hogy az Országos Bírósági Hivatal (a továbbiakban: OBH) elnöke a fellebbezés elektronikus úton történő előterjesztése esetére P20-20-01 számon, „Űrlap fellebbezés/bírósági meghagyással szemben ellentmondás előterjesztéséhez” elnevezéssel rendszeresített formanyomtatványt, a jogi képviselővel eljáró felperesnek fellebbezését ezen az űrlapon kellett volna előterjesztenie. Ennek ellenére fellebbezését – nem vitatottan – a P23-20-02 számú, „Űrlap egyéb beadvány benyújtásához” elnevezésű nyomtatvány használatával

nyújtotta be, vagyis a felperes a jogszabályban előírt kötelezettségének nem tett eleget, amelynek jogkövetkezményét viselni köteles.

[12] A Kúria utal arra is, hogy az Alkotmánybíróság 3212/2022. (V. 11.) AB számú határozatával a Kfv.II.37.924/2020/2. számú kúriai végzés alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése, valamint a 28. cikke megsértésére hivatkozással előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasította. Az indítványozók az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmét lényegében abban látták, hogy a Kúria visszautasította a P21 úrlapon benyújtott felülvizsgálati kérelmük elbírálását, mert azt nem az arra rendszeresített P23 úrlapon terjesztették elő. Az Alkotmánybíróság határozatában hangsúlyozta, hogy a Büsz. 75/C. § (2b) bekezdése értelmében az OBH elnöke a beadvány elektronikus úton történő előterjesztése esetére úrlapot rendszeresíthet. Ha az OBH elnöke a beadvány elektronikus úton történő előterjesztésére úrlapot rendszeresít, az elektronikus úton kapcsolatot tartónak a beadványt az úrlapon kell előterjesztenie.

[13] A közigazgatási perekben hozott határozatok elleni fellebbezés céljára a P20-20-01 számú úrlap szolgál, ezért fellebbezés előterjesztése esetén ez az úrlap – és nem bármely más, tetszés szerinti formanyomtatvány – minősül a Büsz. 75/C. § (2b) bekezdése alapján rendszeresített úrlapnak. A Kúria a közigazgatási fellebbviteli ügyekben következetes gyakorlatot alakított ki (az elsőfokú bíróság végzésében felhívott végzések mellett pl. a Kpkf.V.39.881/2020/2., Kpkf.V.39.882/2020/2., Kpkf.V.35.368/2021/2., Kpkf.V.35.537/2021/3., Kpkf.V.35.549/2021/3., Kpkf.VI.39.368/2021/3., Kpkf.V.39.334/2021/2., Kpkf.V.39.814/2021/2., Kpkf.I.40.321/2021/2., Kpkf.II.40.322/2021/2., Kpkf.II.40.412/2021/2., Kpkf.V.40.420/2021/3., Kpkf.VI.40.436/2021/2., Kpkf.IV.40.509/2021/2., Kpkf.VII.40.567/2021/3., Kpkf.V.40.571/2021/3., Jpe.IV.60.038/2022/10., Kfv.IV.37.136/2024/2. számú határozataiban), amelyek alapján a jogi képviselő által a nem az arra rendszeresített úrlapon előterjesztett fellebbezés elektronikus úton, de nem a jogszabályban meghatározott módon előterjesztettnek minősül, ezért azt a Kp. 102. § (1) bekezdés d) pontja alapján vissza kell utasítani.

[14] A Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (4) bekezdése az ítélet indokolása tekintetében előírja, hogy annak tartalmaznia kell a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indokolást. Az (5) bekezdés szerint a jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A Pp. 349. §-a rendelkezik a végzések tartalmáról.

[15] A felperes alaptalanul hivatkozott a fenti szabályok megsértésére, mert fellebbezésében a bíróság által megállapított tényeket (a fellebbezés nem megfelelő úrlapon előterjesztésének tényét) nem vitatta, a végzés indokolása tartalmazza az alkalmazandó jogszabályokat, követhető, logikus levezetést tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a bíróság milyen indokok alapján minősítette a fellebbezést elektronikus úton, de nem a jogszabályban meghatározott módon előterjesztettnek, és erre figyelemmel miért kellett azt visszautasítani. Önmagában az a körülmény, hogy a felperes a bíróság jogértelmezésével, döntésével nem értett egyet, az indokolási kötelezettség megsértését nem eredményezheti. A Kúria utal továbbá arra, hogy nem foglalhatott állást – a fellebbezés korlátjaira tekintettel – a

Fővárosi Ítéltáblának a fentiektől eltérő, a jelen ügy tárgyát nem képező határozata tekintetében.

[16] Mindezekre tekintettel a Kúria a fellebbezést visszautasító végzést a Kp. 114. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[17] *A nem az arra rendszeresített űrlapon előterjesztett fellebbezés elektronikus úton, de nem a jogszabályban meghatározott módon előterjesztettnek minősül, ezért azt a Kp. 102. § (1) bekezdés d) pontja alapján vissza kell utasítani.*

Záró rész

[18] Az alperes a fellebbezési eljárásban nyilatkozatot nem tett, költsége nem merült fel, ezért arról a Kúriának nem kellett rendelkeznie.

[19] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának arról nem kellett rendelkeznie.

[20] A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[21] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2025. március 4.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Cséffán József s. k. előadó bíró, Dr. Varga Zs. András s. k. bíró, Dr. Szilas Judit s. k. bíró, Dr. Varga Eszter s. k. bíró